

VOIESCE ȘI VEI PUTÊ.

	Capit.	Distr.
Pe an —	128	152.
Pe șase luni —	64	76.
Pe trei luni —	32	38.
Pe o lună —	11	13.
Unu esemplu 24. par:		
Pentru Paris pe trimestru	fr. 20	
Pentru Austria	for. 10 v. a	

ROMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Carnata) No. 15. — Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Gerante responsabil ANGHELU IONESCU.

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI.

Abonamentul în București, Pasagi-Romanu No. 48. — În districte la Corespondenții Ziarului și prin Postă. — La Paris, la D. Hallegrain, rue de l'Ancienne Comédie, Nr. 5. — Administrațiile Ziarului D. Gr. Serurie, ANUNCIURILE, liniu de 30 litere — 1 — leu. Inserțiuni și reclame, liniu 3 — „

BUCUREȘTI 24 Florariu. 5 Ciresiaru.

In aceste unu-spre-șapte zile de odină ce avu *Romanulul*, fără voiei, nu se petrecu nici un fapt pe care se lă potă comunica cititorilor sei, de câtă suprimarea Ziarului *Nichipercea* print-unu decretu cu data 22 Maiu, publicat în *Monitorul* de Sâmbăta.

Pecatele cari i-a adus acestă immormentare, și d. ministru din intru că sunt fiindă că „în timp de mai „bine de ȘEPTE luni de libertate a „solută a Presei de care s'a bucurat, „el (Nichipercea) a discreditat'u Presa, „și n'a voit, și n'a știut se înțele- „gă care este misiunea Presei, căci, „în locu se lovește VICIULU, în cer- „cul BUNEI CUVINȚE, elu n'a in- „cetăț d'a arunca totu felul de in- „jur și defăimări asupra persône- „lor, societății și autorităților pu- „bliche.“

Raportul adăogă că și dupe ordinața asupra Presei, Ziarului *Nichipercea*, în fôia sa de la 19 Maiu, „în locu de îndreptare, amersu mai depar- „te cu licența“ s'a scris „un șir de injur și atacuri în contra persônelor, societății și autorităților.“

Ne putendă debate nici unu act oficial, am voi se dicem că cel puținu desre *Nichipercea*; însă, temându-ne ca nu cumva vre unu cuvânt bun pentru cel căduț se fă, fără se scimă uă lipsă de bună cuvință, suntem siliti a lăsa și noi pe *Nichipercea* în mormentul se și a' ura numai a se transforma în acel mormânt într'unu fel de brôscă, ca să pôtă se păstreze în elu viața făr'a avea trebuința de aer.

In aceste unspre-șapte zile de odină, fără voie, *Romanulul*, ne putendă vorbi, cugetă, și cugetă mult. Resultatul acestei cugetări fu: că nu este nici unu reu, nici uă nenorocire chiaru, din care omul, și prin urmare societatea se nu pôtă culege mari învățăminte, mari folose. Nu vom vorbi, și mai cu seamă astă-și, și n'acelu locu, și suptă această formă, despre multele și feluritele învățăminte și prin urmare despre marile folose ce pute nă culege, ce vom culege de sicuru, și *toți*, din tôte cele petrecute la noi de la 1859 și până acum; afirmăm numai că am avut și avem cea mai întemeiată credință că învățămintele, folosele ce vom culege vor fi mari, foarte mari și foarte bine făcătoare, și ne mărginim pentru astă-și a spune numai în câte-va cuvinte folosele ce aduce lipsa de libertate a tiparului, și prin urmare absolută tăcere a Ziarului.

Cându numai sunt Ziaris, se și de sunt este ca cum n'arū fi, de vreme ce nu pot vorbi, omul, societatea, le a prețiesce mai mult, căci omul n'a prețiesce bine de câtă cea a ce nu mai are

Cându omul nu mai pôtă vorbi, și cându nu mai are ce auzi, este silit a *cugeta*; și cea-a ce omul găsește prin cugetarea sea proprie, este mai lămurit în mîntea sea, și ideea cea-a se transformă astufel într'ua credință și numai credința produce: „Credința ta te va mântui.“

Amu fost, suntem și vom fi pentru libertatea asolută a tiparului și a intrunirilor.

Amu credut, credem și vom crede, că omul cel onest, cel bun, cel capabil, nu pôtă fi cunoscut și apreciat în deplina sa valoare de câtă prin asoluta libertate a Presei și a intrunirilor; și pôtă ea credința noastră se fi greșită, însă ea este, și nici uă putere omenească n'a putut și nu va putea se ne facă se ne schimbăm credințele.

Amu credut și credem că calomnia, și ori ce idee rea și ruinătoare, individul și societății, nu pôtă domni, nu pôtă prinde cea mai mică rădăcină, îndată ce va fi libertatea Presei și a intrunirilor. Spuie ori cine ce va voi, noi stăruiem a crede că este peste putință a susține într'ua intrunire mare unu neadeveru; este pe-

ste puțință se ne facă cine-va se credem că va putea susține în public că Nicolae este bețiv, este fur, cându elu va putea lua de guleru pe acusatorele seu și ducendul naintea publicului i-ar dice: — dovedesce. — Și cum se dovedesce elu beția cându bietul Nicolae nu bea de câtă apă? cum se dovedesce că este fur cându, din cauza libertății, viața lui Nicolae și tôte bunurile lui sunt cunoscute și vedute de tôte lumea?

Cându inse se va șiopti, nu se scie de cine, — căci șiopta nu se pôtă prinde de către nimene, — că Nicolae a furat erl punga lui George; și când șiopta cea-a va merge din urechiă în urechiă, cum va face Nicolae cel calomniat, spre a lovi? Și lumea care aude, și care scie că nu se pôtă nici scrie, nici spune nimicu, este asemenea învederat că va începe a crede că Nicolae este fur, bețiv, etc, etc, se cel puținu elu hănui, și eca că omul cel mai bun a perdut încrederea și stima ce merită. Totu astu-felu este și cu capacitatea și cu tôte.

Noi daru, cari suntem pentru asoluta libertate, noi cari scim că dacă la noi sunt foarte puțini cei cari au putut se dovedesce lunei moralitatea și capacitatea lor, cauza este numai fiindă că mai tôte viața noastră, afară dintr'ua mică excepțiune, afară „de vre șapte luni“, dice însuși d. ministru din intru, petrecurăm fără libertatea asolută a Presei, și n'avurăm libertatea intrunirilor de câtă numai în cursu de trei luni, în anul mântuirii 1848, este învederat că trebuie se vedem cu ore care mângâiere totu ce va contribui spre a ne face pe toți se ne înlege: nu marele și bine-făcătoarele folose ale libertății, se o dorim, se suspinăm dupe densa, s'o invocăm, și n'acelu s'o voim, și voindu-o s'o și avem îndată. Vedem daru, cu părere de reu, oprira ea a serie și a vorbi, însă găsim în ea chiar mângâierea, căci scim pe deplin că tăcerea va da nascere bănușilor și calomniilor; că cei calomniați prin șiopte — și pe rând vor plăti toți acestu durerosu tribut, — vor înlege folosele cele mari ale libertății, ale luminei, ș'atunci, scim asemenea că nu numai vom dobândi și libertatea tiparului, daru că vom dobândi și libertatea intrunirilor, și că redobândindu-ne nu le vom mai perde, căci omul nu perde de câtă cea-a ce nu scie încă a prețui, și cea-a ce n'a dobândit prin sudorea frunții, și chiar a animei sale; căci mulți, învăța în curend, și și anima asudă, și încă foarte.

— London, 29 Maiu. Ieri au fost preșinți toți membrii conferinței. Ședința viitoare se va ținea Joi, 2 Iuniu. Prolungirea armistiiciului este probabilă.

— Paris, 30 Maiu. În ședința conferinței d'a Ialtă-ieru Franca n'a dat adesiunea sea la propunerea Engletere care avea de scop unirea Schleswigului meridionalu cu Holsteinul și remanerea acestu Statu suveranitate daneșă. Plenipotențiaru daneș au luat ad-referendum propunerea Engletere, arătând că cred că pôtă va fi primită.

— Hamburg, 30 Maiu. Ziarul „Flyveposten“ cu dată de 28 Maiu anunță că unu scotiu, că s'ar fi făcut uă propunere pentru unu armisticiu de trei luni, cu stipulațiunea, că aliații vor avea a evacua Jutland și Schleswig, și că acestu din urmă (Schleswig) va fi ocupat de trupele unu puteri neutre.

CEȘTIUNEA DANO-GERMANĂ.

Suspensiunea Ziarului pentru șapte zile a pus pe cititori nostri în neputință d'a urma negocierii cari se fac în Conferința de la Londra, pentru a împăca conflictul dano-german. Vom areta daru, dupe cele petrecute în cursul acestor zile, starea în care se află astă-și negocierile urmate la Londra între reprezentanții puterilor interesate în această cestiune.

Francia și Engletera s'a unită asupra unu programe comune de împăciuire, dupe care cele două mari puteri occidentale, respingend într'unu

chipu asolutu uniunea personale, ar înceta de a mântine tratatul de la 1852, și aru propune unirea Holsteinului și Schleswigului meridionale care ar fi cu totul despărțite de monarcia daneșă.

Conferința, în facia propunerilor foarte puțin practice ale Prusiei și Austriei, sicură că n'arū fi putut fi nici uă dată primite de Danemarca, s'a aflat pusă în alternativa se d' a vedea urmându-se unu resbu care aru pute trece peste fruntariile ducelor și luă proporțiuni multu mai îngrozitoare, se d' a afla uă sistemă care se pôtă împăca drepturile și pretenșiunile Danemarcei și Germaniei.

Pentru a ajunge aci, puterile au recunoscut necesitatea de a căuta această sistemă afară din stipulațiile de la 1852, ale căroru neajunsuri au fost din nefericire dovedite prin resbelul actualu.

Doce sisteme se presintă.

Una, susținută în principiu de Prusia și Austria, propunea uniunea personale a ducelor, daru se scie că uniunea personale, care aru ajunge peste câtă-va timp la uă adevărată desposedare, aru crea în administrațiunea acestor provincie greutăți foarte mari, prin urmare nu putea fi primită nici într'unu chipu de puterile interesate.

A doua sistemă stabilește autonomia părții germane a ducelor și despărțirea definitivă a acestei părți a teritoriului german supt unu suveran independent. Teritoriul care aru fi astu-feliu despărțit de Danemarca, aru coprinde Holsteinul și partea meridională a Schleswigului, care este mai cu seamă ocupată de locuitor germani. Danemarca aru conserva partea septentrională a Schleswigului, care este cu totul daneșă și teritoriile miste. Prin unitatea constituțională și administrativă ce aru pute aplica în tôte provinciile monarciei, aru dobândi uă compensațiune politică îndestulătoare în schimbul sacrificiilor sale teritoriale.

Acastă soluțiune este datorită inițiativei luat de Franca, ajutată în silințele sale de reprezentantele Dietei la Conferința de la Londra, baronul de Beust care a adus în tôte convorbirile sale unu mare spirit de conciliare.

Ziarile franceze, și mai cu seamă *La France*, sicură că această sistemă care are avantajul de a deslega într'unu chipu neted și definitiv cestiunile cu cari se ocupă conferința, în locu de a le lăsa din nou a se încerca în combinări neotărte, din cari aru pute eși noue conflicte, va fi formulată și propusă în ședința de la 28 în chipul următoriu:

1° A uni cu Danemarca partea daneșă a Schleswigului și a teritoriilor miste, cea-a ce aru permite de a da la tôte părțile regatului unitatea regimului în schimb cu sacrificiile sale teritoriale.

2° A uni cu ducatul Holsteinului partea germană a Schleswigului.

3° A consulta voința poporașunilor, prin sufragiul universale, asupra regimului interiore al noului Statu, și prin urmare asupra pretenșiunilor ducelui de Augustenburg.

Unele corespondențe din Germania facu contra acestui proiectu mai multe obiecțiuni de amenunte; ele pretind că aru fi foarte greu de a determina cu exactitate localitățile ale că-

roru populașuni potu fi privite ca daneșe se d' a germane, astu-feliu Flensburg pare a fi foarte daneș, cu tôte că se află la 40 mile mai la sud de câtă Hadersleben, care este cu totul germanu.

Se sicură asemenea că unele puteri germane aru cere ca Dieta, reprezentatiunea legală a Germaniei, se olărască ea însă și pe suveranul ducelor.

Russia, dupe cumu se dice, aru stărui pentru ca, cu tôte despărțirea teritoriale și numirea unu principe independent, Danemarca se conserve asupra ducelor unu felu de suzeranitate.

Uă corespondință de la Copenhaga ne aduce următoarele științe despre dispoșiunile guvernului daneș:

„A întreprinde unu nou resbelu, dupe espirarea suspensiunii de arme, contra armatei austro-prusiane, pentru a redobândi Schleswigul, și acesta c'ua armată slăbită d'atâte eroice lupte, aru fi a încerca unu lucru imposibil. Acastă opiniune aru fi fost primită în celu din urmă consiliu al cabinetului, și uă suptă președința regelui la palatul de la Amaliaborg, și instrucțiuni cu înțelesul acesta s'arū fi transmisu plenipotențiarilor sei la conferința de la Londra.“

POLITICA ȘI FINANCIILE.

Politica și financiale unu țeri au între ele uă relațiune reciprocă, uă legătură strinsă. Precumu este cu neputință pentru unu stat a urma uă politică bună, dacă financiale sale s'affă într'ua pozițiune nesatisfacătoare, asemenea nu potu fi în bună stare financiale sale, dacă urmază uă politică greșită; fie care greșală politică compromite starea finanielor și fie care greșală operațiune financiară are uă injuriere vătămătoare asupra politicei.

Unu Statu, care cheltuiesce mai puțin de câtă veniturile sale, trebuie neapertu se prospere, atât în intru cât și în relașiunile sale externe; unu asemenea Statu este respectat de vecinii sei, fiindă că creditul se este aședat pe baze solide, fiindă că vecinii lui sciu că n'ori ce momentu își pôtă procura mijlocele necesare spre mântinerea existenței și demnității sale. Cu densul fie care este mulțămīt a încheia tratate de aliancie, tratate de comerț și de navigațiune, convanțiuni duaniere și postale. În starea actuală a politicei Europei nu mai este vorbă d'asi mări unu Statu prosperitate sea prin resbele și conciste; astăzi se scie că ori ce concistă este ruinătoare nu numai pentru celu concis, daru și pentru celu cuceritorilor; nașiunile cată prosperitate lor în dezvoltarea agriculturii, a industriei și a comerțului, și concistele, ce le facu p'acestu terim, profită lor fără a vătama pe nimene. Aceste conciste inse nu sunt cu puțință de câtă dac financiale țerei s'affă în stare de prosperare.

Unu Statu, care nu cheltuiesce mai mult de câtă veniturile sale, adică care ajunge la ecilibru bugetului se, este încă în prosperitate relativă, căci este bine înțelesu că unu stat nu pôtă, nu trebuie a capitalisa, ci trebuie se întrebunțeze escedentele veniturilor sale în cheltuieli producătoare, pentru dezvoltarea industriei, pentru înflorirea comerțului, pen-

tru înaintarea științelor și artelor pentru îmbunătășirea instrucțiunii publice, pentru întinderea și perfecționarea mijlocelor de comunicare, pentru încurajarea agriculturii, c'unu cuvânt pentru progresul prosperității publice. Daru ș'acelu stat, ale căru cheltuieli nu întrecu veniturile sale ordinare s'affă încă într'ua stare de prosperitate, fiindă că pentru nise cașuri excepționale îi mai remâne resorgintea d'a contracta imprumuturi și, nevoit a se imprumuta, găsește totu deuna bani cu condișuni avantajoșe.

Statul inse, care cheltuiesce mai mult de câtă veniturile sale, care afară d'acesta mai are și datorie, pentru care este obligat a plăti dobinți, merge spre ruina sa; deficitele anuale cresc într'ua proporțiune foarte rapede; această este foarte naturală, fiindă că spre acoperirea fiă căru deficit este silitu a se imprumuta, adică a adăoga cifra cheltuielilor sale, se d' a lărga la alte operașuni financiale ale căroru rezultat finalu este totu deuna împovărarea bugetelor viitoare. Deca nu voiesce a contracta imprumuturi, nici a întrebunța paliativa strategemelor se operașunilor financiare, nu-i remâne altu, de câtă a crea imposibile noue se d' adăogi cele existinți. Imposibile inse au limitele lor peste care nu se mai pôtă trece. În deșertu s'ar îmblu materiale imposibile, în deșertu s'ar crea imposibile noi productul contribușunilor nu pôtă trece peste puterea contribușore a poporului, a contribușabililor; venitul ce pôtă produce unu impoșitu nou este totu d'aua în parte compensat prin scăderea producșunii celorlalte imposibile existinți ș'adesea nu s'affă în proporțiune cu cheltuielile de percepșune. D'acea-a — decă nu remâne unu altu mijlocu, decă nu se potu reduce cheltuielile, — este mai bine a mări proporționalu unu impoșitu existinte, de câtă a crea imposibile noue. Gheltuielile de percepșune sunt cele mai oneroșe; ș'unu bunu ministru de financia trebuie înainte de tôte se îngrijescă a reduce aceste cheltuieli la strictul necesariu, se luere de neconșentit a ajunge la unificarea imposibilitelor.

Misiunea unu ministru de financia este una din cele mai dificile și fără îndouală cea mai ingrătă, într'unu stat unde suma cheltuielilor covârșesce suma veniturilor. Ori ce neresită a operașunilor sale se atribue lui, elu este culposu d'a fi făcutu uă cercare care n'a putut reeși.

Acastă imputare i se face totu d'aua, dupe ce se cunoesce rezultatul necesariu; cându m'i cu seamă proieștele lui, nu se cunoesc din nainte, și cându nu este uă deplină libertate d' tipar, nimine nu-i face cea mai mică observașune, ș'acei cari au aprobatu mai mult uă operașune financiară, cându s'atingea d'a o pune în lucrare, sunt tocmai aci cari critică mai mult pe ministrul care a împărtășit uă ideea lor. Dacă din contra uă operașune financiară are unu rezultat favorabil, acesta nu este nici uă dată meritul ministrului de financia; nu se atribue capacității lui, ci întimplării se unor imprejurări favorabile, independente de voința lui. Cei mai buni strigă: „Ce norocū are!“ alții mergu mai departe ș'atribue reușita operașunii progresului; alții în fine,

Administrațiunea acestui diaru.

D-lui I. HARTONOVICI, din Bucaresti. Fiindcă d-v datorati acestei administratiuni...

Correspondința Administrațiunei.

D-lui A. Popescu, la Râmnicu-Săratu. Spre satisfacerea dreptului d-v cereri...

D-lui K. Georgescu, la Târgoviște. Priimindu-se lei 38, plata abonamentelor...

D-lui K. Racoviță, la Tecuci. Lei 76 plata reabonamentului...

D-lui Simeon Baronea la Bacău. Amu priimiti lei 38, plata abonamentelor...

D-lui G. Vasiliu, la Botoșani. Priimindu-se lei 38, plata abonamentului...

Mulțumire publică

Aducu mulțumire din suflet d-lui Stoica Bălănescu, ce locuiește în strada Lucaci...

JORDAN VELCIU, ședător și proprietar în mah. Broșteni. No. 512 1 dr

de vindare Mai multe trăsuri, de și întrebuințate, dar în bună stare...

de vnzare se află o trăsura pe arcuiri pușă purtată cu prețului foarte moderat...

O Farmacie currentă și în starea cea mai înflorită în orașul Ploiești...

De Vnzare O perechiă case din strada Luterană, a le d-lui I. Bibescu...

Bóle de pele și secrete le tratăză după metoda lui Ricord...

Moșia Băilești din districtu Dolju cu 1460 pogone...

de vindare lingă pórta mare a Bisericii Oțetaru cu mai multe încăperi...

de vindare o droșcă de Viena foarte elegantă, nouă nedebalată...

de vindare un Cabrioletu (tilbury) pentru două persoane...

de vindare un Cabrioletu (tilbury) pentru două persoane...

de vindare un Cabrioletu (tilbury) pentru două persoane...

SPIRITU DE CORONA AROMATICU MEDIC. a Doctorului Leopold Béringuier. ULEIU DE RADACINI DE IERBURI A DOCTORULUI BERINGIER. MIDLUC VEGETABIL DE VAPSIT PARULU a doctorului Béringuier.

ANONS IMPORTANT Sub-semnatul are onore a incunoștința pe înalta nobilime și respectabilul public...

MAGAZIE de MOBILE. Sub-semnata am onore a da în cunoștința înaltei Nobilime și Onor Public...

Magasinul Ión Angelescu Calea Mogoșoi, vis-à-vis de palatu domnesc în colțu. Sub-semnatul recomandă înaltei nobilim și respectabilul public...

ROB LAFFECTEUR Despre oaltătle lui (Singur aprobatu în Frância, Rusia și Austria). Acesta broșură arată că Rob este unu siropu vegetabilu...

spre sciința publică Sub însemnatul are onore d'a însciința că i-a sosită vestita Bere de Coburg...

de vnzare casele d-lui I. Urlățenu, din c. Craiovi, în care este Gimnasiul Matei Basarab...

de vnzare o droșcă de Viena foarte elegantă, nouă nedebalată, cu prețu foarte moderat...